

KATEDRA MEDIÁLNÍCH A KULTURÁLNÍCH STUDIÍ A ŽURNALISTIKY
Posudek na bakalářskou diplomovou práci

Autorka: Clara Isabella Andrews

Titul (česky + anglicky): Současná bezpečnostní rizika investigativních novinářů – srovnání České a Slovenské republiky

Vedoucí práce: Petr Orság
(nevypĺňuje oponent/ka)

Oponent: -
(nevypĺňuje vedoucí práce)

Hodnotící kritéria

**% podíl
na celkové
známce**

Znalost literatury k tématu:	10%	2
Vymezení tématu a formulace cílů práce:	15%	3
Použití relevantních zdrojů a dostatečný počet odkazů; správně vedený vědecký aparát:	5%	2
Logická výstavba práce a strukturace textu:	10%	2
Volba a použití adekvátní metodologie:	15%	2
Dostatečná analýza problému:	15%	3
Ucelené shrnutí výsledků práce a korektně formulovaný závěr:	20%	3
Jazyková úroveň textu (stylistická a gramatická):	10%	3

Celkové hodnocení před obhajobou:	2,6
--	------------

Do tabulky se wpisují **celá** čísla od 1 do 4, přičemž 1 = výborně, 2 = velmi dobře, 3 = dobře, 4 = nedostatečně. Výsledné hodnocení, které tabulka na základě vepsaných hodnocení sama sečte, převedte do navržené klasifikaci dle platné **klasifikační stupnice** (1 = A; 1,5 = B; 2 = C; 2,5 = D; 3 = E; 4 = F) a vepište do řádku níže.

Navrhovaná klasifikace před obhajobou:	D
---	----------

Témata a připomínky pro obhajobu, průběh obhajoby:

(je nutno vyplnit pro kvalitní přípravu na obhajobu; počet témat a připomínek rozšiřte podle vaší potřeby)

Investigativní žurnalistika je atraktivní součástí novinářského řemesla a současně také tématem, kterému se studenti žurnalistiky v absolventských pracích věnují poměrně často a s chutí. Není divu, popisovat kupříkladu metody, s jejichž pomocí zkušení novináři v praxi odhalují přešlapy či přímo zločiny politických, ekonomických či společenských elit může být „dobrodružné“. Předložená práce se zabývá dle autorky „bezpečnostními riziky“ práce investigativních novinářů, tedy hrozbami, jimž musí při své práci čelit a s nimiž se

musí vyrovnávat. Diplomantka se pokusila hrozby a rizika utřídit, klasifikovat a v takto definovaném tématu také srovnat situaci v České republice a na Slovensku.

Celková struktura práce je akceptovatelná, byť s výhradou – u některých součástí měla autorka jasně vysvětlit vazbu na téma – viz př. kap. Cenzura, u jiných – např.

Autocenzura – zřehlednit a lépe uspořádat text atd.

Vymezení tématu a sledovaného cíle v úvodu jsou bohužel formulovány krkolomně a ne úplně srozumitelně, i když diplomantce nelze upřít snahu se s úkolem vyrovnat.

Nepochybně je to dáno i tím, že autorka „žije“ ve dvou jazycích. Bez ohledu na to ale měla diplomantka explicitně uvést, co je cílem práce, už v úvodu, nikoli až na začátku praktické části na s. 34.

Formulační a stylistická „specifičnost“, místy na hranici srozumitelnosti (ba až za ní), je patrna nejen z úvodu práce, ale prostupuje celým textem, kterému by prospěla ještě mnohem výraznější redakční práce při finalizaci opusu (na to byla autorka opakovaně upozorňována). Právě jazyková nedostatečnost je nejvýraznější slabinou práce.

Metodika zvolená ke zpracování – tedy kvalitativní výzkum formou polostrukturovaných rozhovorů s novináři – je vhodná, autorka díky ní získala podstatné informace k tématu.

Zjištění, k nimž autorka dospěla, v závěru sumarizuje, ale bohužel příliš stručně a nedostatečně. Je to škoda, protože shromáždila množství cenných informací od předních českých a slovenských investigativců. Nedokázala je ale patřičně „prodat“.

Navzdory uvedeným výhradám práci doporučuji k obhajobě.

Doporučení k obhajobě:

*Bakalářská diplomová práce **je doporučena** k obhajobě, pokud celková známka před obhajobou **není horší** než „dobře“.*

Podpis vedoucího práce (jen v tištěné verzi):

Petr Orság

Dáno v Olomouci 21. srpna 2023